

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2020/455

z dnia 26 marca 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1838 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów na rok 2020 w Morzu Bałtyckim i w innych wodach oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2020/123 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów na rok 2020 w wodach Unii i w wodach nienależących do Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2019/1838 ⁽¹⁾ określono uprawnienia do połowów na rok 2020 dla niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim. Ustanowiono w nim okresy zamknięcia tarlisk w odniesieniu do dwóch stad dorsza bałtyckiego. Zapewnienie nieprzerwanych szeregów czasowych porównywalnych danych dotyczących stad ryb jest zasadniczym elementem oceny naukowej tych stad. Należy zatem zezwolić na prowadzenie operacji połowowych w danych okresach zamknięcia wyłącznie w celu badań naukowych i przy pełnym poszanowaniu warunków określonych w art. 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 ⁽²⁾. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2019/1838.
- (2) W rozporządzeniu Rady (UE) 2020/123 ⁽³⁾ określono uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii. Należy wyjaśnić, że ograniczenia określone w art. 10 ust. 6 tego rozporządzenia mają zastosowanie do połowów rekreacyjnych, w tym z brzegu.
- (3) Na swoim dorocznym posiedzeniu w lipcu 2019 r., strony Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego (SIOFA) podjęły decyzję w sprawie środków dotyczących połowów dennych i ograniczenia nakładów połowowych na obszarze objętym SIOFA. Środki te zostały wprowadzone do prawa Unii rozporządzeniem (UE) 2020/123. Na swoim dorocznym posiedzeniu strony SIOFA uzgodniły też pięć tymczasowych obszarów chronionych, w których obowiązują szczególne przepisy mające zastosowanie do statków rybackich w celu ochrony ekosystemów dennych. W związku z tym należy dokonać dalszych zmian tego rozporządzenia w celu zapewnienia, by przepisy wykonawcze właściwie odzwierciedlały decyzje podjęte przez strony SIOFA.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2019/1838 z dnia 30 października 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2020 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/124 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów w innych wodach (Dz.U. L 281 z 31.10.2019, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/123 z dnia 27 stycznia 2020 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 25 z 30.1.2020, s. 1).

- (4) Limity połowowe dobijaków w rejonach Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) 2a i 3a oraz w podobszarze ICES 4 należy zmienić zgodnie z najnowszą opinią naukową ICES wydanymi w dniu 27 lutego 2019 r. i w dniu 27 lutego 2020 r.
- (5) Na swoim dorocznym posiedzeniu w listopadzie 2019 r. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) podjęła decyzję w sprawie nowych obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do tuńczyków tropikalnych. Państwa członkowskie są zobowiązane przekazywać dane dotyczące miesięcznych połowów dużych takłowców (o długości całkowitej co najmniej 20 metrów) oraz sejnów połowiących opastuna (*Thunnus obesus*) i tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*) w Oceanie Atlantyckim. Jeżeli połowy opastuna osiągną 80 % kwoty, państwa członkowskie są zobowiązane przekazywać co tydzień dane dotyczące połowów dokonanych przez te statki.
- (6) Środki te należy wprowadzić do prawa Unii poprzez dokonanie odpowiedniej zmiany całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) w odniesieniu do opastuna oraz tuńczyka żółtopłetwego w Oceanie Atlantyckim, określonych w rozporządzeniu (UE) 2020/123.
- (7) Ograniczenia nakładu połowowego dla unijnych statków rybackich w obszarze objętym konwencją ICCAT są oparte na przekazanych Komisji przez państwa członkowskie informacjach zawartych w planach dotyczących połowów, zdolności i hodowli w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*). Te ograniczenia nakładu połowowego są zgłaszane za pośrednictwem unijnego planu zatwierdzonego przez ICCAT podczas międzysesyjnego posiedzenia panelu 2, które odbyło się w dniach 5 i 6 marca 2020 r. Powinny zostać ustanowione jako część uprawnień do połowów.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2020/123.
- (9) Limity połowowe przewidziane w rozporządzeniach (UE) 2019/1838 i (UE) 2020/123 obowiązują od dnia 1 stycznia 2020 r. Zatem przepisy dotyczące limitów połowowych wprowadzone niniejszym rozporządzeniem zmieniającym również powinny obowiązywać od tego dnia. Takie stosowanie z mocą wsteczną nie narusza zasad pewności prawa ani ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ uprawnienia do połowów, których to dotyczy, nie zostały jeszcze wyczerpane.
- (10) Zgodnie z art. 130 ust. 1 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej przeprowadzono konsultacje ze Zjednoczonym Królestwem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/1838

W załączniku do rozporządzenia (UE) 2019/1838 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia (UE) 2020/123

W rozporządzeniu (UE) 2020/123 wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 10 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W ramach połowów rekreacyjnych, w tym z brzegu, w rejonach ICES 8a i 8b dozwolone jest łowienie i zatrzymywanie maksymalnie dwóch osobników labraksa na rybaka dziennie. Minimalny rozmiar zatrzymanego labraksa wynosi 42 cm. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do sieci stawnych, których nie wolno używać do połowu lub zatrzymywania labraksa.”;

b) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 28a

Mantowate

1. Unijnym statkom rybackim zabrania się poławiania, zatrzymywania na statku, przeladowywania, wyładowywania, przechowywania, wystawiania na sprzedaż lub sprzedaży jakichkolwiek części lub całych tusz mantowatych (z rodziny *Mobulidae*, obejmującej rodzaje *Manta* i *Mobula*), z wyjątkiem statków rybackich prowadzących połowy na własne potrzeby (w przypadku gdy złowione ryby są spożywane bezpośrednio przez rodziny rybaków).

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego mantowate złowione w sposób niezamierzony w ramach tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego (połowów innych niż połowy przy użyciu takli lub połowów powierzchniowych, tj. połowów przy użyciu okrężnic, węd, sieci skrzelowych, węd ręcznych oraz statków do połowu wędami holowanymi, oraz zarejestrowanych w rejestrze upoważnionych statków IOTC) mogą zostać wyładowane wyłącznie do celów spożycia lokalnego.

2. Wszystkie statki rybackie inne niż statki używane do prowadzenia połowów na własne potrzeby szybko, w możliwym zakresie, uwalniają mantowate żywe i nieokaleczone, gdy tylko zostaną zauważone w sieci, na haku lub na pokładzie oraz czynią to w sposób powodujący jak najmniejsze uszkodzenie schwytych osobników.”;

c) uchyla się art. 30;

d) załączniki IA, ID, IK i VI zmienia się zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli 26 marca 2020 r.

W imieniu Rady
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku do rozporządzenia (UE) 2019/1838 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) przypis 2 do tabeli określającej uprawnienia do połowów dorsza atlantyckiego w podrejonach ICES 25–32 otrzymuje brzmienie:

„(2) W podrejonach 25 i 26 zakazuje się połowów tej kwoty od dnia 1 maja do dnia 31 sierpnia.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego mogą być realizowane operacje połowowe prowadzone wyłącznie do celów badań naukowych, pod warunkiem że badania te są przeprowadzane w pełnej zgodności z warunkami określonymi w art. 25 rozporządzenia (UE) 2019/1241.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego okres zamknięcia nie ma zastosowania do unijnych statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, które prowadzą połowy z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplątujących lub drygawic, przy użyciu sznurów stawnych dennych, takli (z wyjątkiem takli dryfujących), węd ręcznych oraz podrywki lub innych biernych narzędzi połowowych na obszarach, na których głębokość wody jest mniejsza niż 20 metrów, zgodnie ze współrzędnymi na oficjalnej mapie morskiej wydanej przez właściwe organy krajowe. Kapitanowie tych statków rybackich zapewniają możliwość monitorowania ich działalności połowowej w dowolnym momencie przez organy kontrolne państwa członkowskiego.”;

- 2) przypis 2 do tabeli określającej uprawnienia do połowów dorsza atlantyckiego w podrejonach ICES 22–24 otrzymuje brzmienie:

„(2) Zakazuje się połowów tej kwoty w podrejonach 22 i 23 od dnia 1 lutego do dnia 31 marca, a w podrejonie 24 od dnia 1 czerwca do dnia 31 lipca.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego mogą być realizowane operacje połowowe prowadzone wyłącznie do celów badań naukowych, pod warunkiem że badania te są przeprowadzane w pełnej zgodności z warunkami określonymi w art. 25 rozporządzenia (UE) 2019/1241.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego okres zamknięcia nie ma zastosowania do unijnych statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, które prowadzą połowy z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplątujących lub drygawic, przy użyciu sznurów stawnych dennych, takli (z wyjątkiem takli dryfujących), węd ręcznych oraz podrywki lub innych biernych narzędzi połowowych na obszarach, na których głębokość wody jest mniejsza niż 20 metrów, zgodnie ze współrzędnymi na oficjalnej mapie morskiej wydanej przez właściwe organy krajowe. Kapitanowie tych statków rybackich zapewniają możliwość monitorowania ich działalności połowowej w dowolnym momencie przez organy kontrolne państwa członkowskiego.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach IA, ID, IK i VI do rozporządzenia (UE) 2020/123 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku IA tabela dotycząca dobijaków i powiązanych przyłówów w wodach Unii rejonów ICES 2a i 3a oraz podobszaru ICES 4 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Dobijaki i powiązane przyłowy <i>Ammodytes</i> spp.	Obszar: wody Unii obszarów 2a, 3a i 4 ⁽¹⁾
Dania	215 863 ⁽²⁾	TAC analityczny
Zjednoczone Królestwo	4 719 ⁽²⁾	Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96
Niemcy	329 ⁽²⁾	Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96
Szwecja	7 926 ⁽²⁾	
Unia	228 837	

TAC 228 837

⁽¹⁾ Z wyjątkiem wód w obrębie sześciu mil morskich od linii podstawowej Zjednoczonego Królestwa na Szetlandach, Fair Isle i Foula.

⁽²⁾ Przyłowy witlinka i makreli mogą stanowić do 2 % kwoty (OT1/*2A3A4). Przyłowy witlinka i makreli odjęte od kwoty zgodnie z niniejszym przepisem oraz przyłowy gatunków odjęte od kwoty zgodnie z art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie mogą łącznie przekraczać 9 % kwoty.

Warunek szczególny: w granicach wymienionych wyżej kwot w następujących obszarach zarządzania dobijakami zgodnie z definicją w załączniku III nie można poławiać ilości większych niż wymienione poniżej:

Obszar: wody Unii obszarów zarządzania dobijakami

	1r	2r	3r	4	5r	6	7r
	(SA-N/234_1R)	(SA-N/234_2R)	(SA-N/234_3R)	(SAN/234_4)	(SA-N/234_5R)	(SAN/234_6)	(SAN/234_7-R)
Dania	107 525	59 106	11 702	37 365	0	165	0
Zjednoczone Królestwo	2 350	1 292	256	817	0	4	0
Niemcy	164	90	18	57	0	0	0
Szwecja	3 948	2 170	430	1 372	0	6	0
Unia	113 987	62 658	12 406	39 611	0	175	0
Ogółem	113 987	62 658	12 406	39 611	0	175	0"

- 2) w załączniku ID wprowadza się następujące zmiany:

a) tabela dotycząca opastuna w Oceanie Atlantyckim otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Opastun <i>Thunnus obesus</i>	Obszar: Ocean Atlantycki (BET/ATLANT)
Hiszpania	8 055,73 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	TAC analityczny
Francja	4 428,60 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96
Portugalia	3 058,33 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96

„Gatunek:	Opastun <i>Thunnus obesus</i>	Obszar:	Ocean Atlantycki (BET/ATLANT)
-----------	----------------------------------	---------	----------------------------------

Unia 15 542,66 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

TAC 62 500 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Połowy opastuna przez sejnery (BET/* ATLPS) i taklowce o długości całkowitej co najmniej 20 metrów (BET/*ATLLL) są zgłaszane oddzielnie.

⁽²⁾ Od czerwca 2020 r., jeżeli połowy osiągną 80 % kwoty, państwa członkowskie są zobowiązane przekazywać co tydzień informacje o połowach dokonanych przez te statki.”

b) tabela dotycząca tuńczyka żółtopłetwego w Oceanie Atlantyckim otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Tuńczyk żółtopłetwy <i>Thunnus albacares</i>	Obszar:	Ocean Atlantycki (YFT/ATLANT)
-----------	---	---------	----------------------------------

TAC 110 000 ⁽¹⁾ TAC analityczny
Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96
Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96

⁽¹⁾ Połowy tuńczyka żółtopłetwego przez sejnery (YFT/*ATLPS) i taklowce o długości całkowitej co najmniej 20 metrów (YFT/*ATLLL) są zgłaszane oddzielnie.”

3) w załączniku IK dodaje się następującą część:

„Obszary objęte ochroną tymczasową

Atlantis Bank

Punkt	Szerokość geograficzna południowa (S)	Długość geograficzna wschodnia (E)
1	32° 00'	57° 00'
2	32° 50'	57° 00'
3	32° 50'	58° 00'
4	32° 00'	58° 00'

Coral

Punkt	Szerokość geograficzna południowa (S)	Długość geograficzna wschodnia (E)
1	41° 00'	42° 00'
2	41° 40'	42° 00'
3	41° 40'	44° 00'
4	41° 00'	44° 00'

Fools Flat

Punkt	Szerokość geograficzna południowa (S)	Długość geograficzna wschodnia (E)
1	31° 30'	94° 40'
2	31° 40'	94° 40'
3	31° 40'	95° 00'
4	31° 30'	95° 00'

Middle of What

Punkt	Szerokość geograficzna południowa (S)	Długość geograficzna wschodnia (E)
1	37° 54'	50° 23'
2	37° 56,5'	50° 23'
3	37° 56,5'	50° 27'
4	37° 54'	50° 27'

Walter's Shoal

Punkt	Szerokość geograficzna południowa (S)	Długość geograficzna wschodnia (E)
1	33° 00'	43° 10'
2	33° 20'	43° 10'
3	33° 20'	44° 10'
4	33° 00'	44° 10''

4) załącznik VI otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VI

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ ICCAT¹

1. Maksymalna liczba unijnych kliprów tuńczykowych oraz statków do połowu wędami holowanymi i upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm we wschodnim Atlantyku

Hiszpania	60
Francja	55
Unia	115

1 Liczby w sekcjach 1, 2 i 3 mogą ulec zmniejszeniu w celu wypełnienia zobowiązań międzynarodowych Unii.

2. Maksymalna liczba unijnych łodzi uprawiających tradycyjne rybołówstwo przybrzeżne upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm w Morzu Śródziemnym

Hiszpania	364
Francja	140 ⁽²⁾
Włochy	30
Cypr	20 ⁽¹⁾
Malta	54 ⁽¹⁾
Portugalia	76 ⁽²⁾
Unia	684

⁽¹⁾ Liczba ta może zostać zwiększona, jeżeli jeden sejner zostanie zastąpiony 10 takłowcami zgodnie z przypisem 2 lub 4 do tabeli A w sekcji 4.

⁽²⁾ Przekazane w krajowym planie zdolności jako część kwoty sektorowej.

3. Maksymalna liczba unijnych statków rybackich upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm w Morzu Adriatyckim do celów hodowlanych

Chorwacja	18
Włochy	12
Unia	28

4. Maksymalna liczba statków rybackich danego państwa członkowskiego, które mogą być upoważnione do poławiania, zatrzymywania na statku, dokonywania przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym

Tabela A

	Liczba statków rybackich ⁽¹⁾							
	Cypr ⁽²⁾	Grecja ⁽³⁾	Chorwacja	Włochy	Francja	Hiszpania	Malta ⁽⁴⁾	Portugalia
Sejnerzy	1	0	18	21	22	6	2	0
Takłowce	27 ⁽⁵⁾	0	0	40	23	48	62	0
Klipry tuńczykowe	0	0	0	0	8	68	0	76 ⁽⁶⁾
Statki wykorzystujące wędy ręczne	0	0	12	0	47 ⁽⁷⁾	1	0	0
Trawlerzy	0	0	0	0	57	0	0	0
Jednostki łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego	0	32	0	0	140	620	52	0
Inne jednostki rybołówstwa tradycyjnego ⁽⁸⁾	0	61	0	0	0	0	0	0

⁽¹⁾ Liczby w niniejszej tabeli A sekcji 4 mogą zostać zwiększone pod warunkiem wypełnienia zobowiązań międzynarodowych Unii.

⁽²⁾ Jeden średniej wielkości sejner można zastąpić najwyżej 10 takłowcami lub jednym małym sejnerem i nie więcej niż trzema takłowcami.

⁽³⁾ Jeden średniej wielkości sejner można zastąpić najwyżej 10 takłowcami lub jednym małym sejnerem i trzema innymi łodziami rybołówstwa tradycyjnego.

⁽⁴⁾ Jeden średniej wielkości sejner można zastąpić nie więcej niż 10 takłowcami.

⁽⁵⁾ Statki wielozadaniowe, korzystające z różnych narzędzi połowowych.

⁽⁶⁾ Klipry tuńczykowe w regionach najbardziej oddalonych – Azorach i Maderze.

⁽⁷⁾ Takłowce działające na Oceanie Atlantyckim.

⁽⁸⁾ Statki wielozadaniowe, korzystające z różnych narzędzi połowowych (takle, wędy ręczne, haki ciągnione).

5. Maksymalna liczba pułapek służących do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, na które zezwoliło dane państwo członkowskie

Państwo członkowskie	Liczba pułapek ⁽¹⁾
Hiszpania	5
Włochy	6
Portugalia	2

⁽¹⁾ Liczba może zostać zwiększona pod warunkiem wypełnienia zobowiązań międzynarodowych Unii.

6. Maksymalna ilość tuńczyka błękitnopłetwego do chowu lub hodowli i tuczu dla danego państwa członkowskiego oraz maksymalna wprowadzana ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego, którą dane państwo członkowskie może rozdzielić między swoje miejsca chowu lub hodowli we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym

Tabela A

Maksymalna ilość tuńczyka błękitnopłetwego do chowu lub hodowli i tuczu		
	Liczba miejsc chowu lub hodowli	Ilość (w tonach)
Hiszpania	10	11 852
Włochy	13	12 600
Grecja	2	2 100
Cypr	3	3 000
Chorwacja	7	7 880
Malta	6	12 300

Tabela B ⁽¹⁾

Maksymalna wprowadzana ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego (w tonach)	
Hiszpania	6 300
Włochy	3 764
Grecja	785
Cypr	2 195
Chorwacja	2 947
Malta	8 786
Portugalia	350

⁽¹⁾ Wynoszące 500 ton zdolności Portugalii w zakresie chowu lub hodowli pokrywa się z niewykorzystanej ilości Unii określonej w tabeli A.

7. Podział między państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo maksymalnej liczby statków rybackich pływających pod banderą danego państwa członkowskiego albo Zjednoczonego Królestwa, upoważnionych do połowów północnego tuńczyka białego jako gatunku docelowego zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 520/2007, jest następujący:

Państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo	Maksymalna liczba statków
Irlandia	50
Hiszpania	730
Francja	151
Zjednoczone Królestwo	12
Portugalia	310

8. Maksymalna liczba unijnych statków rybackich o długości co najmniej 20 metrów, które prowadzą połowy opas-tuna na obszarze objętym konwencją ICCAT, wynosi:

Państwo członkowskie	Maksymalna liczba statków wyposażonych w okrężnice	Maksymalna liczba statków wyposażonych w takle
Hiszpania	23	190
Francja	11	—
Portugalia	—	79
Unia	34	269”